

planeta
zvířat
nejen inzerční měsíčník

Časopis se soukromou inzercí

č. 7/2005

ČERVENEC

ročník 11

35 Kč

Faraonský pes

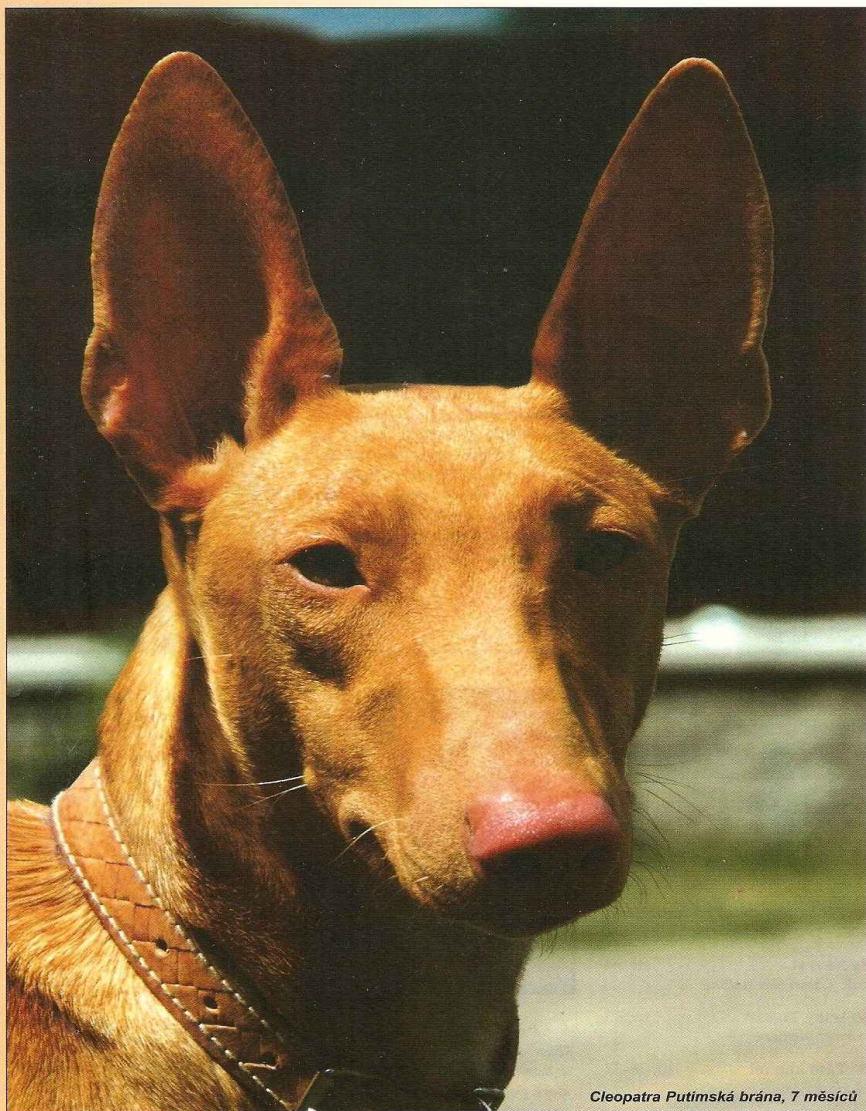
portrét plemene

Psí sporty

Základní péče o kočku

Evropská výstava FCI 2005

Cleopatra Putimská brána, 7 měsíců

Faraonský pes „Kelb tal fenek“

Někdy je tento pes nazýván faraonským chrtem, ale to není správné označení. Nejedná se totiž o skutečného chrta, ale o honiče, příbuzného ibizským podengům. Kořeny tohoto vzácného plemene bezpochyby sahají hluboko do

minulosti, ale přesné informace o tomto plemeni jsou již nenávratně ztraceny. Faraonský pes se vyznačuje svým rychlým lovem. Při lovu se neorientuje jako většina chrtů pouze zrakem, ale používá také svůj výborně vyvinutý čich. Je to velmi

přátelský a přítulný pes. Je také velmi hravý a inteligentní. Ke svému pánčickovi velice přilne, čímž se usnadní výchova a má touhu se přizpůsobovat a co nejvíce svému pánovi vyhovět. Faraonský pes je vůči cizím lidem svým způsobem

zdrženlivý, ale je ochoten se s nimi spřátelit, pokud ovšem na to sám přistoupí. V rodinném kruhu je velmi přizpůsobivý, ale jeho silný lovecký instinkt mu zůstal, takže je zapotřebí věnovat mu pečlivou výchovu. Na první pohled Vás zaujme jeho charakteristický a nezaměnitelný vzhled.

Historie plemene

Faraonský chrt je jedno z nejstarších plemen. Historie tohoto plemene sahá až několik tisíc let do naší minulosti. Je známo, že vyobrazení Anubise se šakali hlavou, egyptského boha zemřelých, jsou okolo 7500 let stará a je téměř sto procentní, že se jedná o hlavu faraonského psa. I když podoba dnešního „faraona“ a psů vyobrazených na starých egyptských freskách je naprosto stejná, není faraonský pes přímým potomkem těchto starodávných psů. Původní faraonští psi byli chováni výhradně k lovu a to např.: gazel či antilop. Existují i domněnky, že prapředkem faraona je šakal. Egyptská říše postupem času zanikla a s ní i faraonský pes, a tak se po dlouhou dobu myslelo, že faraonský pes úplně vyhynul.

Avšak jednoho krásného dne byl na ostrově Malta úplnou náhodou objeven pes, který se naprosto podobal tisíc let starým malbám faraonských psů, kteří jsou vyobrazeni v egyptských pyramidách a jiných historických památkách. Plemeno se na ostrovy dostalo s největší pravděpodobností díky kupcům, kteří cestovali mezi Egyptem a Maltou. Zatímco staroegyptští psi vyhynuli, tak faraonský pes se na Maltě usadil a přežil přes tisíce let. Za tak dlouhou dobu se v některých věcech nejspíš změnil, ale v jediné a to zřetelně jasně věci zůstal nepozměněn, a to ve svém vzhledu. Je to přisuzováno Maltánům, že si zachoval svůj nádherný vzhled i přes tak dlouhou dobu a že se tato velmi vzácná a ušlechtilá rasa dochovala ve stejné podobě jak ji známe ze staroegyptských maleb.

Faraonský pes již nesloužil jako lovec gazel a antilop, ale přesto mu lovecký „úděl“ zůstal. Maltané ho používali k chytání králíků. Od tohoto „povolání“ je odvozen i jeho původní název a to Kelb tal Fenek, což v překladu znamená něco jako „maltský králičí pes“.

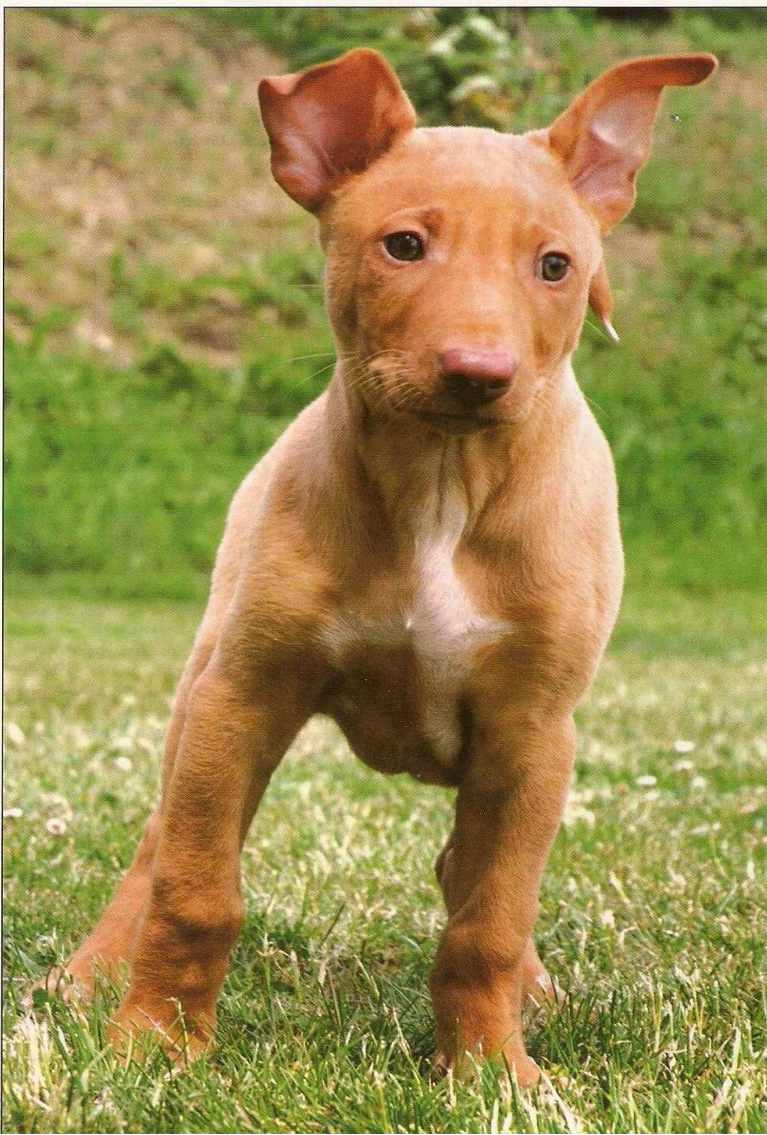
Do Evropy byl první pes dovezen někdy v šedesátých letech. Byli to manželé Blockovi, kdo objevil tohoto psa na ostrově u rolníků a následně ho exportovali do Velké Británie, byl to první faraon v celé Evropě a nesl jméno Bahri of Twinley. K tomuto prvnímu exportu

následně přibyla fenka a byl započat nový chov, avšak nejen tyto první dva psi, ale i ostatní muse-
li podstoupit dlouhý „proces“, než mohli být pře-
vezeni do Evropy. Každý exemplář musel být
pečlivě vyhledán a vybrán z celého ostrova
s následnou půlroční karanténou. Pro export
tohoto plemene byla obětována spousta času,
námahy, ale i finančních investic, a to vše se neo-
bešlo bez spousty problémů, které se musely
řešit. Již z toho je zřejmé, že se jedná o velmi
zvláštní a vzácnou rasu. V pozdější době se
k „exportérům“ tohoto plemene připojili
i nadšenci z Dánska, Finska, Švédska, ale např.
i z Nového Zélandu.

Povaha a temperament plemene

„Faraon“ je velmi ostražitý, inteligentní,
hravý a přátelský pes. Typickou vlastností „fara-
ona“ je schopnost v jakékoliv situaci a podmínkách
se samostatně rozhodnout. Stále větší a větší obli-
bu u chovatelů si získává pro svou vrozenou ost-

ražitost. Ke svému okolí je neustále ostražitý.
Bez problémů zachytí neobvyklý pohyb či nei-
dentifikovatelný zvuk a ihned započne bránit
své teritorium štěkotem. Velká samostatnost
tohoto psa v rozhodování v neobvyklých situa-
cích je důsledkem dlouhodobého vývoje plemene,
které využívalo po dlouhá tisíciletí svou
inteligenci k tomu, aby přežilo. Jeho instinkty,
vytvářené po tak dlouhou dobu se patřičně
vryly do jeho charakteru, z čehož vyplývá i jeho
velmi silný lovecký pud. Při lovu velmi rychlý
a ostražitý. Loví pomocí čichu a zraku, pro lov
z blízka používá i sluch. Maňané lovili s „fara-
ony“ i v noci. Jejich ostrý zrak a sluch z nich
dělají vynikající, nejen noční, lovce. I přes tyto
vryté lovecké pudy to však neznamena, že sou-
žití faraonského psa s dalšími domácími zvířaty
není možné. Avšak musí se s tím začít již
od raného štěněčího věku. Staršího psa je to
také možné naučit, ale je zapotřebí věnovat
tomuto cvičení velkou dávku trpělivosti.

„Faraon“ se nevyznačuje pouze svým charakteristickým a nezaměnitelným vzhledem, ale i svou výjimečnou povahou. Jak vyplývá z již zmíněných povahových vlastností, faraonský pes není pro každého, jelikož každému nemusí jeho „přirodní“ povaha vyhovovat a naopak, ne každý může „faraonovi“ dopřát ideální podmínky pro jeho spokojený život. Pokud si pořídíte tohoto psa, měli byste mít k němu svým způsobem citlivý a klidný vztah a respektovat zvláště povahové rysy získané jeho samostatným vývojem. „Páníček“ by také měl být sportovně založený, jelikož „faraoni“ milují dlouhé procházky, běh či jízdu na kole v přírodě. „Faraoni“ nepohrdnou ani dostihovou či coursingovou dráhou, která je pro ně jako stvořená.

Faraonský pes nebývá zpravidla agresivní, ale pokud se cítí být ohrožen a je narušen jeho teritorium cizím vteřelcem, projeví se svou výhrůžností. Od cizích lidí si udržuje odstup, a pokud si cizí osoba neziská jeho náklonnost hned na poprvé, tak zpravidla ji neziská již nikdy. Při přímém kontaktu s cizí osobou ustupuje do ústraní, což je často označováno jako plachost, ale jedná se zase o dědičný instinkt, který se vytvářel dlouhodobým vývojem. Vždy si ihned utvoří vlastní názor na danou situaci, podle které se rozhodne. Všechny tyto charakteristické vlastnosti „faraonů“ nelze nijak potlačit či dokonce odstranit, ale právě tyto povahové rysy dělají z faraonského psa to, čím je.

Pokud se podíváte „faraonovi“ do „tváře“, poznáte hned co po Vás chce. Jeho mimické výrazy v obličejí, postavení uší, pohled či dokonce hlasový projev, který je tvořen bohatou škálou tónů různé délky a intenzity hovoří za vše. Vyjadřuje tak nejen velkou náklonnost ke svému pánovi, ale i běžnou komunikaci např. v „rodinném kruhu“. Je také velmi vnímavý a sleduje své okolí a naslouchá, kdo a co povídá.

S výchovou tohoto plemene, je postup svým způsobem složitější a odlišný od klasického a známého výcviku. Přes

všechny jeho povahové vlastnosti je obdařen i špetkou tvrdohlavosti, avšak lze ho naučit poslušnosti, ale zase jenom s trpělivostí a pochopením. Nemá rád velký nátlak, proto musíme upustit od běžného postupu výchovy. Až se sblížíte se svým „faraonem“, poznáte, že udělá co po něm chcete bez jakéhokoliv tlaku a přemlouvání, a to jen aby udělal svému pánovi radost.

Použití a uplatnění plemene

V klimatických podmínkách jaké převládají u nás, je „faraon“ typem psa hodičím se výhradně do bytu, kde se projevují jeho příjemné společenské vlastnosti. Pro chov v bytě je výhodou i např.: důsledná čistota či to, že není obdařen tzv. psím pachem a to ani když je srst mokrá. Není vhodné „faraona“ vystavovat dlouhodobému slunci, z čehož mu hrozí přehřátí a naopak, nesnese jakékoliv mrazy. Teploty okolo 0°C jsou pro něj rizikové. Jak jsme se již zmínili,

u faraonských psů převažuje silný lovecký pud, a proto je lepší na neznámých a frekventovaných místech vodit psa pouze na vodítku. Co se týče přímého uplatnění faraonského psa v České republice, je velmi zúženo na pár daných aktivit, jako jsou např.: dostihy nebo coursing, ale především je „faraon“ domácí společník a oddaný přítel a „člen rodiny“. V zemi svého původu se do dnes používá jako lovec drobné zvěře, např. králíků.

Stručný popis plemene

„Faraon“ je středně velké postavy s ušlechtilým držím těla. Standard udává výšku u psů 56 cm a u fen 53 cm. Je uvedena ještě i povolená tolerance u psů do 63,5 cm, u fen do 61 cm. Váha se pohybuje od 18 do 27 kg. Neměl by mít nadváhu. Faraonský chrt je pes půvabného zevnějšku. Disponuje rychlým a lehkým pohybem s ostrážitým výrazem. „Faraoni“ mají jedinečné oči.

Mají tvar jako mandle a jsou neobyčejně výrazné. Uši jsou velmi pohyblivé a nezaměnitelné, zvláště když čekají s ostrážitostí, např. na hru. Tato výrazná část hlavy je také obohacena zvláštností, a to když se např. pronásleduje kořist, uši se mu zbarví do růžova. Další zvláštností je to, že se vyznačují neobyčejnou bělostí svých zubů, a to i u starých psů. Faraonský chrt má i velmi zvláštní tlapy. Nemá krátké prsty, tzv. kočičí tlapy a ani dlouhé, tzv. zajecí tlapy, ale jsou tvořeny kombinací obou druhů. Končetiny jsou velmi silné, kostnaté a mohutné. Faraoni užívají přední končetiny stejně jako kočka, a to přesněji na „umývání“. „Faraoni“ mají velmi odolné končetiny. Vydrží velkou zátěž a jejich možnost poranění při běhu na velmi nerovném a drsném terénu je jen výjimečná. Oproti tomu jsou však tlapy velmi citlivé na mraz či sníh. Zbarvení těchto psů je v podstatě odstínováno v jedné barvě a to odstíny pisku. Štěňata se rodí světlejší a postupem času tmavnou. Standard velmi přesně vymezuje povolené bílé znaky. Velmi žádoucí je také bílá špička ocasu.

-jž-
Foto: M. Trávníčková

Faraonský pes (Kelb tal fenek)

Standard FCI č. 248
Klasifikace FCI skupina
5- špicové a primitivní plemena,
sektce 7 - primitivní psi

Znaky: inteligentní, přátelský, mírný, hravý a bdělý pes. Horlivý a ostrý lovecký pes.

Celkový vzhled: je to středně velký pes ušlechtilého zjevu, pěkných čistých linií. Je elegantní, ale také silný. Je velmi rychlý v pohybu, pozorného výrazu.

Hlava a lebka: mozkovna je dlouhá, dobře tvarovaná. Čenichová partie je poněkud delší, než mozkovna.

Oči: mají barvu jantar, což odpovídá barvě srsti. Jsou oválné, trochu hlouběji uložené, ostrážitě-ho, inteligentního výrazu.

Uši: středně vysoko nasazené, při vzrušení vzprímené, dosti pohyblivé, široké u základny, jemné, velké.

Krk: dlouhý, suchý, svalnatý, lehce klenutý.

Hrudní končetiny: končetiny jsou rovné a rovnoběžné. Lokty správně přimknuté k tělu. Zápěstí silná.

Trup: pružný, s úplně rovnou hřbetní linií. Lehce spadající linie od zádi po kořen ocasu. Hrudník hluboký, dosahující až k loktům.

Pánevní končetiny: silné, svalnaté. Kolena náležitě zaúhlená. Správně úhlené bérce. Končetiny, při pohledu zezadu, rovnoběžné.

Tlapy: silné, dobře utvářené, pevné, ani dočasně vbočené, ani ven vybočené. Správně nášlapné polštářky.

Ocas: středně vysoko nesený, dosti silný u kořene, směrem ke konci se zužuje, je nesen volně dolů zavěšený a dosahuje až mezi hlezna. Výše nesen a poněkud zahnutý je v pohybu.

Osrstění: krátké, lesklé, je jemné a husté, až mírně hrubé. Netvoří nikdy delší chlupy.

Zbarvení: tříšlová barva nebo zbarvení syté tříšlové s bílými znaky. Bíle zbarvená špička ocasu je žádoucí. Bílá skvrna na hrudi tvoří tzv. hvězdu. Bíle zbarvené jsou prsty. Úzký proužek uprostřed hlavy povolen. Bílé skvrny nebo znaky jinde na těle jsou nežádoucí.

Velikost: ideální kohoutková výška psů je 56-63 cm, fen 53-61 cm. Celková harmoničnost musí vždy být zachována.

Poznámka: psi musejí mít dvě normální, stejné velké varlata plně sestoupá v šourku.

Babečka Putimská brána, 17 měsíců